

מסורת הש"ס

א' לאו כמו סיזיל לפסח. תפול חזר
במשם הוא. אינו כמו חזק אלף קמף
לעיל משום שכלה כח חזק וזקוקה ו
הולכת היא מכלה כמו: הי' ר' ויודו
וז' האחרון חייב וכו': עד דליכא כל
נפש. ויזון דמחילה פיעה הראשונים
הרגעו ליכא כולה נפש נצחית
האחרון: כל דהוא נפש. אפי' קמחיה
ומיזיו היכא דהכחו צבת אחת לא
קעלין ללכלה דליש' יי יכה אמר
רמחמא ולא שנים ששכחו: הכל
מודים בהרוב אל אדם טריפה.
בגון נקב הוושט או קרום המוח:
שמה פטור. מדלל אפליגו ביה
עשה מיהא כיון דליכריס חסית
סמינין חיזומו גברא קעילת חשיב ליה:
בגוסם כידו שמים. ובא אחר והרגו
הכל מודים שחייב דלא אימערוד ביה
מעשה צרשא והרי הוא כחי: בגוסם
ידי אדם. בגון או שקרוב למות
מחמת המכות אלף לא עשאוהו
הראשונים טריפה: מחשיב סמינין.
סמן חיזוהא: כל נפש להביא וכו'.
דמשמע כל דהוא נפש: שבוט חייב.
האחרון: ובצערם הרע. והרי ראוהו
רוחא: שלא כפי כ"ד. ולאח צב
לחייבו על פי עדים פטור דעתה
עדות דהוא עדות ששאל אהה יכול
להימנה לקיים צב דין הומה שאס
החזו חזו אן הרגנין דגברא קעילת צבו
היטקט: אל דמחשכא. אדם טריפה
ורבנו דמרינו נמשכב וכו': חייב.

דהא איכא הנאה: נמאן דמשמע
 מס. רובע את התם: והא אים
 מיה. הנאה. אבל רובע את התם
 ליהא הנאה שעבר מומימו ונחלמומו
 ונלטנן: עדי עריפא. שכן עמנן
 טריפא: שכומו נהרגין. דלחיב
 ובערת הירע מקריבך: לפי שאין
 בוממי וזומיין. דבין וזומי וזומיין.
 אותם שזימום ואמר לו אותם
 שעה עמנו הייתם ואם היו בנאין שנים
 אחרים וזומיין אותם לומר היאך
 אתם זומיין את אלו והרי אתם עמנו
 הייתם במקום פלוני אין הזומיין
 נשאלו בשעמי זומיין נהרגין משום
 דגברא קטילא ובעי למיקטל הנה
 כי לא תאזנו נמי לא מקטיל הנה
 טריפא אפומייהו דהוה וליה עדות
 שאי יכול להימיה ולא מקטיל.
 ולרבנן אין עדות זומיין חדוש הוא
 אע"ג דהו עדות שאי תהא יכול
 להימיה מקטיל: וזומי וזומיין.
 הזומיין את הראשונים כשהן נעשו
 עומיין את הרב וזומיין לא עומיין

וַיֹּאמֶר לֹא־כָחוּ הוּא תִּזְיֹל לַתַּחַת אֲלֵא כַח
בְּחוּשׁ הוּא ^בתִּרְיָה ^אהִכּוּהוּ עֲשֶׂרָה בְּנֵי אֲדָם
בְּעֶשְׂרֵה מַקְלוֹת וּמַת בֵּין בִּכְת אַחַת בֵּין כּוֹה
אַחֶר וְהַ פְּטוּרִין רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא אָמַר
כִּבּוּזָה אַחֶר זֶה הָאֲחֵרִין חֵיִב מִפְּנֵי שֶׁקִּירָב אַת
מִדְּרֹשׁוּ יִוָּאֵשׁ כִּי יֵכֶה כָּל נֶפֶשׁ אֲדָם רַבֵּן
עֲבָרִי בִּנְשׁ עַד רֹאכִיָּא כָּל נֶפֶשׁ וְרִי הַיְּהוּדָה
בֵּן בְּתִירָא סָבַר כָּל נֶפֶשׁ כָּל דְּהוּא נֶפֶשׁ אֲמַר
רַבָּא ^אהֵכַל מוֹדִים כְּהוֹרָג אַת הַטְרִיפָה שְׁהוּא
בְּגוֹסֶס בִּידֵי שְׁמִים שְׁהוּא חֵיִב לֹא
נִחְלָקוּ אֲלֵא בְּגוֹסֶס בִּידֵי אֲדָם מַר רַמְדִּי
לִיה לַטְרִיפָה וּמַר מְדַמִּי לִיה לְגוֹסֶס בִּידֵי
שְׁמִים מֵאַן דְּמְדַמִּי לִיה לַטְרִיפָה מֵאַי טַעֲמָא
שְׁלֵא מוֹדִים לִיה לְגוֹסֶס בִּידֵי שְׁמִים גּוֹסֶס בִּידֵי
שְׁמִים שְׁמִים לֹא אִיתְעַבִּיד בִּיה מַעֲשֶׂה הָאֵי
אִיתְעַבִּיד בִּיה מַעֲשֶׂה וּמֵאַן דְּמְדַמִּי לִיה
לְגוֹסֶס בִּידֵי שְׁמִים מֵטֵל לֹא מְדַמִּי לִיה לַטְרִיפָה
מַחְתִּיב לַטְרִיפָה מַחְתִּיב סִימָנִים הָא לֹא מַחְתִּיב
סִימָנִים תְּנִי תַנּוּא קַמֵּיה דְּרַב שֶׁשֶׁת יִוָּאֵשׁ כִּי
יֵכֶה כָּל נֶפֶשׁ אֲדָם לְהַבִּיא הַמִּכָּה אַת חֲבִירוֹ
יִוָּאֵשׁ כּו כְּדִי לְהַמִּית וּבֵא אַחֶר וְהַמִּכָּה שְׁהוּא
לְחֵיִב אֵין כּו כְּדִי לְהַמִּית פְּשִׁטָּא אֲלֵא יֵשׁ כּו
כְּדִי לְהַמִּית וּבֵא אַחֶר וְהַמִּיתוּ שְׁהוּא חֵיִב
סָסְתַּמָּא כְּרַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא אֲמַר רַבָּא
הַהוּרָג אַת הַטְרִיפָה פְּטוּר ^אהַטְרִיפָה שְׁהָרָג
כְּפִנֵּי בִּיד חֵיִב שְׁלֵא כְּפִנֵּי בִּיד פְּטוּר כְּפִנֵּי בִּיד
יִוָּאֵשׁ (מֵאַי טַעֲמָא) חֵיִב דְּכַתִּי: וּבְעֶזְרַת הָרַע מְקַרְבַּן
שְׁלֵא כְּפִנֵּי בִּיד פְּטוּר דְּהוּא לֵה עֲדוּת שְׁאֵי
אַתָּה יָכוֹל לְהוֹמָה יִוָּכַל עֲדוּת שְׁאֵי אַתָּה
יָכוֹל לְהוֹמָה לֵה שְׁמָה עֲדוּת וְאֲמַר רַבָּא
הָרֹבֵעַ אַת הַטְרִיפָה חֵיִב טְרִיפָה שְׂרַבֵּעַ כְּפִנֵּי

ב"ד חייב שלא בפני ב"ד פטור בפני ב"ד חייב ב"ד
שלא בפני ב"ד פטור והוא לה עדות שאי אתה יס
דיינו הק הרובע את הטריפה איצטריכא ליה
דמשמש מת וליפטר קמ"ל דמשום הנאה הוא ו
רבא "עדים שהעידו בטריפה והוזמו אין נהרגין
רב אשי אמר "אפילו עדי טריפה שהוזמו אין נהרגין
ואמור רבא שור טריפה שהרג חייב "ושו" של ארס
טעמא אמר קרא "השור יסקל וגם בעליו יומת
בעליו יומת קרינ ביה השור יסקל וכל היכא דלא
לא קרינ ביה השור יסקל רב אשי אמר "אפילו ש
מואי טעמא כיון דאילו בעלים הוו פטורי שור נמי
"יכו" "אמר רב אחא בר יעקב כשתמצא לומר ל
בין שניו הוא עומד לפיכך "מכיש בסיף ונחש
נחש מעצמו הוא מקיא לפיכך נחש ככ
מתני' "המכה את חבירו בין באבן בין באגרו
מממה שהיה ולאחר מכאן הכבד ומת חייב ר'
לדבר: גמ' "תנו רבנן את זו דרש רבי נחמיה

ותו שעשאו גוסס אמאי פטור הוה
ואמרינן בריש פ' סוור וליג' ד'
דרב' וסמכה כתיב וואמזורו למיתה
מוד למיתה הוא וי"ל דכיון שהקילה
בעליו מורס שחובשין אותו דלמארינן
הוא שחובשין אותו דלמארינן למיתה אין
הורגין כל זמן שהוא חי ויחזיק נמי
דלמארינן למיתה וחי אף על גב דרובא
ממיתא הלכך כיון שבא אחר והכריז
פטור ומדע אשכחן גוסס בריש
שמיים דנחשב כחי לחייב את ההורגו
ואת"ל דרוב גוססין למיתה הלכך אין
למלחמה בגוסס ברי אלא אם נחשבו
כחי לפטור מי שעשאו גוסס:

סר מדטי ליה לטריפה וכו'. אף
על גב דקדקלי אף דרשי
אזטרקן ליה להני טעמי:
ההורג את המריצה פטור. אפי'
למ"ד טריפה חיה דסופו
שמות נחבלה זו ומדע דהא רבא
אית ליה טריפה חיה צפרק קמא
לדמורה (דף יא: וסס) ומיהו גרלה
היתסן גרטינן רבה בר פלוגתיה של
רב חסדא ועוד לסנרמיה הפוסה
צפרק קמא דצנכרות (דף ג. וסס:)
בפני בית דין חייב. כגון דלאוהו
בזיס שדנין עני לראיסם דלא
נלאוהו בליה נעני עדות כדמוכה
בכחובל (ריק ד' : וסס) ומיון דנעני
עדות נענין עדות שאתה יכול
להוימה: **שור** מריצה שור חייב.
אעפ"י דנשלייה פרק ד' (דף וסס דף
מ:): פטרינן לרבי שמעון שור
שנתנין להרוג את זה והרג את זה
מטעם דכמתין צנלים קר מיתא
השור לא דמי דהתם הטעם שזה
לשניהם אבל הכא נאדם שייך לפטור
מטעם עדות שאי אתה יכול להוימה
ונשור לא שייך דאס החזמו עדים
משלמים דמי שור טריפה לנעלים:
מגדף

דכתיב: ובערת הרע מקרבך
יכול להזימה הא תו למה לי
מהו דתימא ליהוי כמאן
והא אית ליה הנאה ואמר
עדי טריפה שהוזמו נהרגין
לפי שאינן בזוממי וזוממין
טריפה שהרג פטור מאי
כל היכא דקרינא ליה וגם
קרינן ביה וגם בעליז יומת
שור טריפה נמי שזרג פטור
מי פטור: שיסה בו את הכלב
לדברי ר' יהודה ארס נחש
ש פטור לדברי חכמים ארס
בסקילה והמכיש פטור:
גרוף ואמרוהו למיתה והיקל
נחמיה אומר פטור שרגלים
הא יאם יקום והתהלך בחוץ
על

טריפה נמי לא מקטיל דהא למיתח
ד. והרי הוא כחוקע סבין צבטנו
כמו וכשהשיבו זה עדיין אין זו
: לפיכך נחש צבטקילה. כדי שור
מ דין. אבל אמדוהו תחילה לחיים
א מת מחמת מכה זו שהרי הקבל:
גמ'

עין משפט
נר מצוה

בַּה אֲמִי פִיד מַהֲלִי רוּחַ
 הַלֵּלֵה ז' מַנָּה לֵאחֹר
 קַבֵּל:
 בַּו ז' מִיִּי שֶׁסִּינְ הַלֵּלֵה
 ח:
 בַּו ז' מִיִּי שֶׁסִּינְ הַלֵּלֵה ז':
 כַּה ה' ז' מִיִּי שֶׁסִּינְ הַיִּט:
 כַּה ז' מִיִּי פִיד מַהֲלֵמֵת
 אִסְטִירִי בִּינֵה הַיִּיז
 (טוֹר אֲבִירֵי מִיִּי):
 ל ח ט מִיִּי פִיד מַהֲלִי
 מַנָּה הַלֵּלֵה ז':
 לֵא ח מִיִּי פִיד מַהֲלִי מִקֵּי
 מַחֲוֹן הַלֵּלֵה ז':
 לֵב ל מִיִּי שֶׁסִּינְ הַלֵּלֵה ח:
 לֵב מ מִיִּי פִיד מַהֲלִי רוּחַ
 הַלֵּלֵה ז':